

Мар'яна СЕРЕДА,*orcid.org/0009-0009-2567-737X**асистент кафедри романської філології**Навчально-наукового інституту філології**Київського національного університету імені Тараса Шевченка**(Київ, Україна) mariannasereda777@gmail.com*

ІНКЛЮЗИВНЕ ПИСЬМО У ФРАНЦУЗЬКІЙ МОВІ: ВИКЛИКИ, ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ МОВНОЇ РІВНОСТІ

Французька мова є однією з найбільш систематизованих і структурованих мов у світі. Вона відзначається своєю суворою граматичною традицією, яка глибоко вкорінена в історії й культурі Франції. Однак сучасні соціальні зміни, зокрема питання гендерної рівності, мають неабиякий вплив на мовні норми. Однією з таких змін стало впровадження інклюзивного письма. Ідея інклюзивного письма стала відповіддю на критику традиційної граматики, яка довгий час застосовувала чоловічий рід як «нейтральний» у змішаних групах. Однак сьогодні така практика сприймається все більше як застаріла та дискримінаційна. Поява інклюзивного письма стала важливою мовною практикою, покликаною забезпечити рівноправне відображення всіх гендерів у письмовій та усній комунікації. Це явище стало об'єктом активного обговорення, яке охоплює не лише мовознавчі, але й соціальні, політичні та культурні аспекти. У статті детально розглядається феномен інклюзивного письма, зокрема його історичні передумови, сучасні тенденції розвитку та суперечки щодо доцільності впровадження цієї практики в різних сферах.

Стаття висвітлює різні варіанти інклюзивного письма, зокрема використання подвійних форм, нейтральних конструкцій та фемінізацію професійних назв. Також аналізується вплив цих практик на мовну граматику, морфологію та синтаксис.

Особливу увагу у статті приділено соціолінгвістичним аспектам інклюзивного письма: його сприйняттю різними соціальними групами, залежно від віку, соціального статусу та культурних уподобань. У статті відзначається, що найбільшу підтримку інклюзивне письмо має серед молоді та прогресивних громадських рухів, у той час як старші покоління і консервативні інституції, зокрема Французька академія, критикують це явище через складність його впровадження і потенційне порушення граматичних норм. Різні країни, що використовують французьку мову, також мають різні підходи до впровадження інклюзивного письма.

Таким чином, інклюзивне письмо виступає не лише як мовна практика, але й як важливий соціальний інструмент, який відображає зростаючу потребу у забезпеченні гендерної рівності в суспільстві. У статті проаналізовані аргументи «за» і «проти» інклюзивного письма, а також можливості його розвитку в рамках французької мовної політики, наукової практики та повсякденного використання. Водночас наголошується на необхідності поступової адаптації мовних норм до сучасних соціальних реалій, з урахуванням культурних, політичних та соціальних змін, які мають місце у Франції та інших франкомовних країнах.

Ключові слова: інклюзивне письмо, гендерна рівність, мовні норми, соціолінгвістика, фемінізація, політика мовної рівності.

Mariana SEREDA,*orcid.org/0009-0009-2567-737X**Assistant at the Department of Romance Philology**Educational and Scientific Institute of Philology of Taras Shevchenko National University of Kyiv**(Kyiv, Ukraine) mariannasereda777@gmail.com*

INCLUSIVE WRITING IN FRENCH: CHALLENGES, TRENDS, AND PROSPECTS FOR THE DEVELOPMENT OF LANGUAGE EQUALITY

French is one of the most systematic and structured languages in the world. It is characterized by its strict grammatical tradition, which is deeply rooted in the history and culture of France. However, contemporary social changes, particularly issues of gender equality, have a significant impact on language norms. One such change has been the introduction of inclusive writing. The idea of inclusive writing emerged as a response to the criticism of traditional grammar, which long used the masculine gender as “neutral” in mixed-gender groups. Today, this practice is increasingly seen as outdated and discriminatory. The emergence of inclusive writing has become an important linguistic practice aimed at ensuring equal representation of all genders in both written and spoken communication. This phenomenon has become the subject of active discussion, which encompasses not only linguistic but also social, political, and cultural aspects. The article provides a detailed examination of the phenomenon of inclusive writing, including its historical background, current development trends, and debates about the advisability of implementing this practice in various fields.

The article highlights different forms of inclusive writing, including the use of double forms, neutral constructions, and the feminization of professional titles. It also analyzes the impact of these practices on language grammar, morphology, and syntax.

Particular attention is given in the article to the sociolinguistic aspects of inclusive writing: its perception by different social groups, depending on age, social status, and cultural preferences. The article notes that inclusive writing has the greatest support among young people and progressive public movements, while older generations and conservative institutions, including the French Academy, criticize this phenomenon due to the complexity of its implementation and its potential to disrupt grammatical norms. Different French-speaking countries also have different approaches to the introduction of inclusive writing.

Thus, inclusive writing is not only a linguistic practice but also an important social tool that reflects the growing need to ensure gender equality in society. The article analyzes the arguments for and against inclusive writing, as well as the possibilities for its development within the framework of French language policy, academic practice, and everyday usage. At the same time, it emphasizes the need for a gradual adaptation of language norms to contemporary social realities, taking into account the cultural, political, and social changes occurring in France and other French-speaking countries.

Key words: inclusive writing, gender equality, linguistic norms, sociolinguistics, feminization, language equality policy.

Постановка проблеми. Французька мова традиційно ґрунтується на жорсткій граматичній системі, що відображає історичні, соціальні та культурні процеси, які формували мовну норму. Однією з ключових характеристик цієї системи є домінування чоловічого роду як «нейтрального» у змішаних групах та офіційних формулюваннях. Це закріплено в правилі *le masculin l'emporte sur le féminin* (чоловічий рід переважає на жіночим), яке сформувалося у XVII столітті під впливом нормалізаційних процесів, які очолювала Французька академія. Однак у сучасному суспільстві, де питання гендерної рівності набули особливої актуальності, така мовна практика дедалі частіше розглядається як архаїчна та дискримінаційна. У цьому контексті виникає явище **інклюзивного письма** (*l'écriture inclusive*) – мовної практики, спрямованої на відображення всіх гендерів у мовленні та письмі. Його впровадження викликало активні дискусії у франкомовному світі, оскільки воно охоплює не лише мовні, а й соціальні, політичні та ідеологічні аспекти. На одному полюсі дискусії перебувають прибічники мовної рівності, які наголошують, що мова є інструментом соціальної побудови реальності, а отже, її зміна може сприяти рівноправному сприйняттю чоловіків і жінок у суспільстві. На іншому полюсі – захисники традиційної мовної норми, які стверджують, що інклюзивне письмо є штучним і порушує структурні засади французької граматики. Суперечки довкола інклюзивного письма посилюються після офіційних заяв Французької академії, в яких така мовна практика розглядалась як «смертельна загроза» для єдності французької мови (Académie française, 2017). Урядова політика також демонструє неоднозначне ставлення до цієї проблеми: хоча окремі муніципалітети, такі як Бордо чи Париж, підтримують використання інклюзивного письма в адміністративних документах (Ville de Bordeaux, 2021), Міністерство освіти Франції у 2021 році заборонило його впровадження в

шкільних підручниках (Ministère de l'Éducation nationale, 2021).

Таким чином, з огляду на ситуацію, яка складається у сучасному франкомовному просторі, постає низка ключових питань, які потребують ґрунтовного аналізу:

1. Чи дійсно інклюзивне письмо суперечить нормам французької граматики, чи, навпаки, є її природним розвитком? Які морфологічні та синтаксичні труднощі воно спричиняє?

2. Як інклюзивне письмо сприймається різними групами носіїв французької мови? Чи існує кореляція між соціальним статусом, віком та рівнем адаптації цієї практики?

3. Чи повинна мовна політика регулювати гендерну інклюзивність у французькій мові? Які моделі впровадження інклюзивного письма існують в інших франкомовних країнах, і чи може французька мова адаптувати ці підходи?

Вирішення цих питань є критично важливим для розуміння сучасної мовної динаміки у франкомовному світі. Дослідження інклюзивного письма має міждисциплінарний характер, оскільки поєднує мовознавчий, соціолінгвістичний, культурологічний та політичний аналіз. Саме тому дана стаття спрямована на глибоке вивчення феномену інклюзивного письма, його історичних передумов, сучасного стану, міжнародного досвіду та перспектив подальшого розвитку.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Інклюзивне письмо (*l'écriture inclusive*) є предметом активного міждисциплінарного вивчення, яке охоплює такі напрями, як лінгвістика, соціолінгвістика, політика мовної норми та когнітивна психологія. Враховуючи суперечливий характер цього явища, різні дослідники підходять до його аналізу з різних позицій. Одні цілком упевнені, що цей процес є логічним етапом мовної еволюції, інші бачать загрозу стабільності французької граматики.

Теоретичним підґрунтям для нашого наукового дослідження стали наукові доробки як україн-

ських (А. Архангельська, Н. Малюга, А. Нелюба, М. Брус, А. Марчук та ін.), так і французьких мовознавців (Anne-Marie Houdebine Gravaud, Jean-Louis Calvet, Bernard Cerquiglini), які спеціально вивчали сучасні фемінізовісні процеси та проблеми інклюзивного письма.

Мета статті – провести комплексний аналіз інклюзивного письма як соціолінгвістичного феномена та дослідити його вплив на сучасні мовні норми та комунікативні практики. Дослідження спрямоване на виявлення основних тенденцій впровадження інклюзивних мовних стратегій у франкофонному дискурсі, оцінку їхнього сприйняття серед носіїв мови, а також визначення можливих наслідків для мовної політики, граматичної системи та мовної свідомості. Особлива увага приділяється аналізу наукових дискусій навколо інклюзивного письма, його аргументів «за» і «проти» та перспектив його подальшого розвитку.

Виклад основного матеріалу дослідження. Інклюзивне письмо (*l'écriture inclusive*) є сучасною мовною практикою, яка має на меті відображати гендерну рівність у письмовій і усній комунікації. Воно виникло як відповідь на критику традиційних мовних норм, які часто ігнорують жіночий гендер або підпорядковують його маскулінному (чоловічому). Незважаючи на те, що це явище є достатньо новим та набирає популярності протягом останніх десятиліть, його витоки можна простежити ще у XIX столітті, коли феміністичні рухи почали вимагати наявності жінок у мові.

Ідеї інклюзивного письма почали з'являтися в рамках боротьби за рівноправність статей, зокрема у контексті феміністичних рухів у Франції. У XIX столітті жінки почали масово брати участь у професійних і громадських сферах, що вимагало фемінізації професійних назв. Однак, як зазначає Бернар Серкігліні, більшість жіночих форм професій були витіснені або не отримали нормативного закріплення через мовний пуризм і соціальні упередження (Cerquiglini, 1999, с. 34). У XX столітті, у період після Другої світової війни, питання гендерної рівності отримало новий імпульс, і жінки почали вимагати не лише рівноправ'я, але й присутності в мові. Наприклад, форма *Madame la ministre* замість *Madame le ministre* стала символом цього руху. І в решті решт, після довгих дискусій у своєму звіті *Le Rapport sur la féminisation des noms de métiers* члени Французької академії пішли на поступки й прийняли той факт, що фемінізація професійних назв і застосування гендерно інклюзивних конструкцій є необхідними для забезпечення мовної рівності (Académie française, 2019).

Традиційно французька граматики базується на правилі *le masculin l'emporte sur le féminin*, згідно з яким у змішаних групах маскулінна форма переважає. Наприклад, у реченні *Les enseignants et enseignantes sont compétents*, прикметник узгоджується в чоловічому роді. Це правило стало об'єктом критики феміністів і лінгвістів, таких як Анн-Марі Худебін, яка зазначає, що мова формує суспільне сприйняття і є інструментом підтримки патріархальних структур (Houdebine, 2003, с. 87). Одним із перших кроків до впровадження інклюзивного письма стало використання подвійних форм, таких як *les étudiant·e·s* або *les travailleur·se·s*, що дозволяють одночасно позначати чоловіків і жінок. Ця практика вперше широко почала застосовуватися в публічному дискурсі у 1980-х роках під впливом феміністичних рухів і роботи термінологічних комісій у Франції.

На практиці інклюзивне письмо може містити:

1. Подвійні форми. Відповідно до рекомендацій інклюзивного написання, пропонується у кожній такій формі показувати на письмі і жіночий рід, наприклад, *les candidat·e·s* або *les citoyen·ne·s*, де крапка вказує на обидва гендери.

2. Нейтральні форми. Використання колективних термінів, таких як *les personnes* замість *les hommes*, для уникнення гендерної маркованості.

3. Фемінізацію назв професій. Наприклад, *une professeure* замість *un professeur*.

4. Узгодження за близькістю розташування. Пропонується змінити правило узгодження, за яким у множині *le masculin l'emporte sur le féminin* («чоловічий рід переважає над жіночим»), замінивши його узгодженням за близькістю: загальний прикметник набуває рід того іменника, який розташований ближче до нього. Наприклад: *les hommes et les femmes sont belles*.

5. Дотримання алфавітного порядку. Рекомендується дотримуватися алфавітного порядку при перерахуванні, тобто говорити не *les hommes et les femmes*, а навпаки, оскільки літера *f* передуює літері *h*. Інакше кажучи, порядок слів може змінюватися: *les femmes et les hommes*, але *les sénateurs et les sénatrices*.

Наголошується на тому, що така варіативність, замість систематичного використання слів чоловічого роду на першому місці за традицією або на другому – з ввічливості, має демонструвати справжню рівність статей.

6. Вживання нейтральних конструкцій. Рекомендується в пріоритетному порядку використовувати слова із загальним значенням, такі як *une personne, un être humain, le corps professoral, le peuple, le public*. Загалом, пропонується віддавати перевагу нейтральним конструкціям. Наприклад,

замість *les droits de l'homme* рекомендується використовувати *les droits humains*, оскільки у французькій мові слово *homme* означає і «людина», і «чоловік» (Guide pratique, 2022).

Незважаючи на зусилля активістів, інклюзивне письмо викликає значне обурення з боку традиційних мовних інституцій, таких як Французька академія. У 2017 році Академія опублікувала офіційну заяву, назвавши інклюзивне письмо «загрозою для єдності мови» (Académie française, 2017). Противники інклюзивного правопису стверджують, що надмірне ускладнення граматики може призвести до її незумілості. Вони критикують його за ускладнення орфографії, а також зазначають, що французька орфографія вже зараз є доволі складною через свою традиційну основу. Введення нових правил, на їхню думку, призведе до додаткових труднощів у навчанні дітей читанню та письму (Edwards, 2017; Rey, 2017). Така тенденція може створити проблеми для дітей із порушеннями зору та дислексією, для яких сприйняття текстів стане ще складнішим. Деякі критики наголошують, що інклюзивні форми написання практично неможливо вимовити вголос, що створює ще більший розрив між усним і писемним мовленням. Оскільки у французькій мові цей розрив вже й так значний через історичні особливості, подальше його збільшення лише ускладнить вивчення мови як для носіїв, так і для іноземців, що може знизити популярність французької мови у світі (Edwards, 2017; Rey, 2017).

Прихильники традиційного підходу підкреслюють, що Франція завжди приділяла велику увагу престижу та поширенню своєї мови за кордоном. Тому, на їхню думку, будь-які реформи орфографії мають бути спрямовані не на ускладнення, а навпаки – на спрощення правопису, що дозволило б наблизити усне мовлення до писемного.

Інклюзивне письмо залишається дискусійним питанням на рівні державної політики. Хоча деякі регіональні уряди Франції, такі як Бордо чи Страсбург, запроваджують інклюзивне письмо у своїх офіційних документах, на національному рівні ця практика не отримала повного схвалення. У 2021 році Міністерство освіти Франції заборонило використання інклюзивного письма у шкільних підручниках, аргументуючи це необхідністю дотримання мовної чіткості та зрозумілості. А міністр освіти Франції Ж.-М. Бланке написав у твіттері з приводу інклюзивного письма: «Є єдина французька мова, єдина граматика, єдина Республіка» (RTL, 2017).

Однак, як зазначає Жан-Луї Кальве у своїй праці *Pour une écologie des langues du monde*, будь-

які мовні реформи потребують часу для адаптації суспільства, і інклюзивне письмо є природним етапом у розвитку мови в умовах боротьби за гендерну рівність (Calvet, 1999, с. 152).

Незважаючи на гучні негативні висловлювання деяких членів Французької академії та урядовців стосовно процесів фемінізації, французькі університети активно впроваджують їх у свої академічні практики. Наприклад, *Université Lumière Lyon 2* та *Sciences Po* рекомендують студентам використовувати гендерно-інклюзивні форми у письмових роботах та наукових статтях. Медіа також відіграють ключову роль у популяризації інклюзивного письма. Газети *Libération* та *Le Monde* регулярно використовують фемінітиви та нейтральні конструкції у своїх матеріалах, що сприяє поширенню цих мовних практик серед широкого загалу (Le Monde, 2022). Це підтверджує теорію Жан-Луї Кальве про те, що мовні зміни закріплюються не через нормативні акти, а через соціальну практику та масову комунікацію (Calvet, 1999, с. 182).

Останні соціолінгвістичні дослідження свідчать про зростання підтримки інклюзивного письма серед молодого покоління. Згідно з опитуванням *IFOP* 2021 року, 53% французів віком до 35 років позитивно ставляться до використання фемінітивів та гендерно-інклюзивних конструкцій у публічному мовленні (IFOP, 2021). Це підтверджує гіпотезу, що нові мовні норми, пов'язані з інклюзивністю, поступово набувають популярності серед молоді та можуть стати частиною мовної практики майбутнього. Водночас, критики наголошують на тому, що занадто радикальні мовні реформи можуть спричинити соціальний розкол. Наприклад, французький мовознавець Клод Ажеж у своїй праці *Halte à la mort des langues* зазначає, що будь-які зміни у мові повинні бути органічними, а не нав'язаними адміністративними рішеннями (Hagège, 2000, с. 214). Це свідчить про те, що успіх інклюзивного письма залежить від рівня його добровільного прийняття носіями мови.

Міжнародний досвід упровадження інклюзивного письма демонструє те, що в різних країнах застосовуються різні підходи до мовної рівності, що дає нам змогу оцінити потенційні перспективи та виклики, з якими стикається французька мова.

У франкомовних країнах підхід до інклюзивного письма суттєво відрізняється від французького. Канада стала піонером у застосуванні інклюзивного письма на офіційному рівні. Ще у 1980-х років уряд Квебеку та федеральні установи почали активно використовувати фемінізовані професійні назви та гендерно-нейтральні конструкції. Наприклад, *Le Guide de rédaction*

рекомендує уникати маскулінного узагальнення та використовувати гендерно-нейтральні терміни (Office québécois, 2015). Бельгія офіційно визнає інклюзивне письмо у державному адмініструванні. У 2021 році Брюссельський уряд ухвалив рекомендації щодо використання фемінітивів у юридичних і адміністративних документах (Service public de Wallonie, 2021). Швейцарія займає проміжну позицію: хоча окремі кантональні адміністрації (Женева, Во) підтримують інклюзивне письмо, національна мовна політика залишається консервативною. Наприклад, *Académie suisse de la langue française* висловлює стриману позицію, застерігаючи від «надмірного втручання в природний розвиток мови» (Académie suisse, 2022).

Висновки. Інклюзивне письмо є важливим інструментом у боротьбі за гендерну рівність і

має потенціал для змін у французькому мовному середовищі. Хоча цей процес стикається з опором з боку традиційних мовних інституцій, його поступове впровадження в освіту, адміністративну та медійну практику свідчить про зміну мовних норм у напрямку більшої інклюзивності. Важливим є вивчення соціальних, культурних та політичних аспектів цього явища, адже інклюзивне письмо не тільки змінює граматичні структури, але й сприяє трансформації суспільних уявлень щодо ролі жінок і чоловіків у суспільстві. Міжнародний досвід показує, що впровадження інклюзивного письма може бути адаптоване до специфіки кожної мови, але важливо враховувати соціальні та мовні особливості, щоб уникнути негативних наслідків для мовної культури та зрозумілості комунікації.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Архангельська А. *Femina cognita*. Українська жінка у слові й словнику / А. Архангельська. – Київ: Видавничий дім Дмитра Бураго, 2019. – 444 с.
2. Брус М. П. Фемінітиви в українській мові: генеза, еволюція, функціонування: монографія. Івано-Франківськ: ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника», 2019. 440 с.
3. Académie française, 2017. Déclaration sur l'écriture inclusive, <https://www.academie-francaise.fr/actualites/declaration-de-lacademie-francaise-sur-lecriture-dite-inclusive>.
4. Académie française, 2019. La féminisation des noms de métiers et de fonctions, http://www.academiefrancaise.fr/sites/academie-francaise.fr/files/rapport_feminisation_noms_de_metier_et_de_fonction.pdf (дата звернення: 27.03.2025).
5. Académie suisse de la langue française, 2022. Rapport annuel sur la langue française en Suisse. https://www.dlf-suisse.ch/files/33/Rapports_annuels_DLF/Rapport_annuel_DLF_2022.pdf (дата звернення: 15.03.2025).
6. Cerquiglini, B. *Femme, j'écris ton nom...* Guide d'aide à la féminisation des noms de métiers, titres, grades et fonctions, Paris: La Documentation française, 1999. 124 p.
7. Edwards M. Comment lire ce charabia? <https://www.lefigaro.fr/actualite-france/2017/10/05/01016-20171005ARTFIG00242-ecriture-inclusive-michael-edward-comment-lire-ce-charabia.php> (дата звернення: 27.03.2025).
8. Guide pratique pour une communication publique sans stéréotypes de sexe. Version actualisée, 2022 https://www.haut-conseil-egalite.gouv.fr/IMG/pdf/guide_egacom_sans_stereotypes-2022-versionpublique-min.pdf (дата звернення: 20.03.2025).
9. Hagège, C. *Halte à la mort des langues*. Paris: Odile Jacob, 2000. 329 p.
10. Houdebine A-M. *La féminisation des noms de métiers en français: analyse historique et linguistique*. Paris: CNRS Editions, 2003. 196 p.
11. IFOP, 2021. Notoriété et adhésion aux thèses de la pensée « woke » parmi les Français. <https://www.ifop.com/publication/notoriete-et-adhesion-aux-theses-de-la-pensee-woke-parmi-les-francais/> (дата звернення: 27.03.2025).
12. Langue française: «Il y a une seule grammaire», martèle Jean-Michel Blanquer. <https://www.rtl.fr/actu/politique/ecriture-inclusive-grammaire-blanquer-7790989158> (дата звернення: 20.03.2025).
13. Le Monde. <https://www.lemonde.fr/blog/binaire/2017/10/31/ecriture-inclusive-et-academie/> (дата звернення: 27.03.2025).
14. Office québécois de la langue française, 2015. Guide de rédaction inclusive. <https://inrs.ca/wp-content/uploads/2021/03/Guide-redaction-inclusive-inrs-vf.pdf>. (дата звернення: 22.03.2025).
15. Rey A. L'écriture inclusive est vouée à l'échec. <https://www.lefigaro.fr/langue-francaise/actu-des-mots/2017/11/23/37002-20171123ARTFIG00015-alain-rey-l-ecriture-inclusive-est-vouee-a-l-echec.php> (дата звернення: 27.03.2025).
16. Service public de Wallonie, 2021. Usage de l'écriture inclusive en administration. <https://www.parlement-wallonie.be/pwpages?iddoc=113177&p=interp-questions-voir&type=28>. (дата звернення: 27.03.2025).
17. Ville de Bordeaux. Procès-verbal du Conseil Municipal du 23 février 2021. https://www.bordeaux.fr/images/ebx/fr/CM/16364/11/pieceJointeSpec/191651/file/PV_20210223.pdf (дата звернення: 27.03.2025).

REFERENCES

1. Arkhanhelska A. (2019) *Femina cognita*. Ukrainka zhinka u slovi y slovnyku [Femina cognita. The Ukrainian woman in words and dictionary]. Kyiv: Vydavnychiy dim Dmytra Buraho. 444 p. [in Ukrainian].
2. Brus M. P. (2019) *Feminityvy v ukrainskii movi: heneza, evoliutsiia, funktsionuvannia* [Feminatives in the Ukrainian language: genesis, evolution, functioning]. Ivano-Frankivsk: DVNZ "Prykarpatskyi natsionalnyi universytet imeni Vasylia Stefanyka". 440 p. [in Ukrainian].

3. Académie française. (2017). Déclaration sur l'écriture inclusive [Declaration on inclusive writing]. Retrieved from <https://www.academie-francaise.fr/actualites/declaration-de-lacademie-francaise-sur-lecriture-dite-inclusive> [in French].
4. Académie française. (2019). La féminisation des noms de métiers et de fonctions [The feminization of job titles and functions]. Retrieved from http://www.academiefrancaise.fr/sites/academie-francaise.fr/files/rapport_feminisation_noms_de_metier_et_de_fonction.pdf [in French].
5. Académie suisse de la langue française. (2022). Rapport annuel sur la langue française en Suisse [Annual report on the French language in Switzerland]. Retrieved from https://www.dlf-suisse.ch/files/33/Rapports_annuels_DLF/Rapport_annuel_DLF_2022.pdf [in French].
6. Cerquiglini, B. (1999). *Femme, j'écris ton nom... Guide d'aide à la féminisation des noms de métiers, titres, grades et fonctions* [Woman, I write your name... A guide to the feminization of job titles, ranks, and functions]. Paris: La Documentation française. 124 p. [in French].
7. Edwards, M. (2017). Comment lire ce charabia? [How to read this gibberish?]. Retrieved from <https://www.lefigaro.fr/actualite-france/2017/10/05/01016-20171005ARTFIG00242-ecriture-inclusive-michael-edward-comment-lire-ce-charabia.php> [in French].
8. Haut Conseil à l'Égalité. (2022). Guide pratique pour une communication publique sans stéréotypes de sexe [Practical guide for public communication without gender stereotypes]. Retrieved from https://www.haut-conseil-egalite.gouv.fr/IMG/pdf/guide_egacom_sans_stereotypes-2022-versionpublique-min.pdf [in French].
9. Hagège, C. (2000). *Halte à la mort des langues* [Stop the death of languages]. Paris: Odile Jacob. 329 p. [in French].
10. Houdebine, A.-M. (2003). *La féminisation des noms de métiers en français: analyse historique et linguistique* [The feminization of job titles in French: historical and linguistic analysis]. Paris: CNRS Editions. 196 p. [in French].
11. IFOP. (2021). Notoriété et adhésion aux thèses de la pensée « woke » parmi les Français [Familiarity and adherence to “woke” ideology among the French]. Retrieved from <https://www.ifop.com/publication/notoriete-et-adhesion-aux-theses-de-la-pensee-woke-parmi-les-francais> [in French].
12. RTL. (2021). Langue française: «Il y a une seule grammaire», martèle Jean-Michel Blanquer [French language: “There is only one grammar,” insists Jean-Michel Blanquer]. Retrieved from <https://www.rtl.fr/actu/politique/ecriture-inclusive-grammaire-blanquer-7790989158> [in French].
13. Le Monde. (2017). Écriture inclusive et Académie [Inclusive writing and the Academy]. Retrieved from <https://www.lemonde.fr/blog/binaire/2017/10/31/ecriture-inclusive-et-academie/> [in French].
14. Office québécois de la langue française. (2015). Guide de rédaction inclusive [Inclusive writing guide]. Retrieved from <https://inrs.ca/wp-content/uploads/2021/03/Guide-redaction-inclusive-inrs-vf.pdf> [in French].
15. Rey, A. (2017). L'écriture inclusive est vouée à l'échec [Inclusive writing is doomed to fail]. Retrieved March, from <https://www.lefigaro.fr/langue-francaise/actu-des-mots/2017/11/23/37002-20171123ARTFIG00015-alain-rey-l-ecriture-inclusive-est-vouee-a-l-echec.php> [in French].
16. Service public de Wallonie. (2021). Usage de l'écriture inclusive en administration [Use of inclusive writing in administration]. Retrieved from <https://www.parlement-wallonie.be/pwpages?iddoc=113177&p=interp-questions-voir&type=28> [in French].
17. Ville de Bordeaux. (2021). Procès-verbal du Conseil Municipal du 23 février 2021 [Minutes of the Municipal Council of February 23, 2021]. Retrieved from https://www.bordeaux.fr/images/ebx/fr/CM/16364/11/pieceJointeSpec/191651/file/PV_20210223.pdf [in French].